

59. Perjantaina 10 päivänä toukokuuta 1996

kello 13

Päiväjärjestys

	6) Hallituksen esitys laiksi eräiden maa-alueiden luovuttamisesta Helsingin kaupungille.....	1552	
Ilmoituksia	Hallituksen esitys 25/1996 vp Valtiovarainvaliokunnan mietintö 8/1996 vp		
Vaaleja			
1) Erikoisvaliokuntien täydennysvaalit	1544	7) Hallituksen esitys laiksi valtion talousarviosta annetun lain 3 a §:n muuttamisesta	„
2) Kansaneläkelaitoksen valtuutettujen täydennysvaali	„	Hallituksen esitys 31/1996 vp Valtiovarainvaliokunnan mietintö 9/1996 vp	
Toinen käsittely			
3) Hallituksen esitys laiksi sairausvakuutuslain muuttamisesta	„	Ensimmäinen käsittely	
Hallituksen esitys 23/1996 vp Sosiaali- ja terveystieteiden valtiokunnan mietintö 7/1996 vp Lakialoite 13/1996 vp		8) Hallituksen esitys laeiksi yksityisten sosiaalipalvelujen valvonnasta ja sosiaalihuoltolain muuttamisesta	„
4) Hallituksen esitys laiksi eräiden kiinteistöjen luovuttamisesta Helsingin kaupungille.....	1551	Hallituksen esitys 22/1996 vp Sosiaali- ja terveystieteiden valtiokunnan mietintö 8/1996 vp	
Hallituksen esitys 19/1996 vp Valtiovarainvaliokunnan mietintö 6/1996 vp		Puhetta johtaa puhemies Uosukainen.	
5) Hallituksen esitys laiksi kiinteistöjen luovuttamisesta perustettavalle kiinteistöyhtiölle Vaasassa	1552	Nimenhuudossa merkitään poissa oleviksi edustajat Aaltonen, Aho, Alho, Aura, Jaakonsaari, Jansson, Juhantalo, Karhunen, Krohn, Kurola, Laaksonen, Lehtosaari, Leppänen J., Liikkanen, Malm, Mikkola, Nyby, Ojala A., Paasio, Pekkarinen, Penttilä, Perho, Pohjola M., Prusti, Rajamäki, Rask, Rimmi, Ryhänen, Saari, Saarinen, Saario, Vehviläinen, Vihriälä, Viljamaa ja Virtanen.	
Hallituksen esitys 20/1996 vp Valtiovarainvaliokunnan mietintö 7/1996 vp			

Nimenuudon jälkeen ilmoittautuvat edustajat Rimmi, Juhantalo, Saari, Alho ja Jaakonsaari.

Ilmoitusasiat:

Lomanpyynnöt

Vapautusta eduskuntatyöstä saavat tästä päivästä sairauden takia edustajat Krohn, Kurola, A. Ojala ja Paasio, virkatehtävien takia ed. M. Pohjola sekä yksityisasioiden takia edustajat Aura, J. Leppänen, Mikkola, Pekkarinen, Penttilä, Perho, Prusti, Rask, Vehviläinen ja Viljamaa sekä tämän kuun 14 päivään virkatehtävien takia ed. Aaltonen ja yksityisasioiden takia ed. Virtanen.

Uudet hallituksen esitykset

Puhemies: Ilmoitetaan, että tasavallan presidentti on tänään antanut eduskunnalle hallituksen esitykset n:ot 52—80.

Kirjalliset kysymykset

Puhemies: Ilmoitetaan, että eduskunnalle ovat, puhemiehelle osoitettuina, saapuneet vastaukset kirjallisiin kysymyksiin n:ot 229, 230, 232, 241 ja 243. Nämä kysymykset vastauksineen on nyt jaettu edustajille.

Päiväjärjestyksessä olevat asiat:

1) Erikoisvaliokuntien täydennysvaalit

Puhemies: Päiväjärjestyksen 1) asiana on erikoisvaliokuntien täydennysvaalit.

Kun lakivaliokunnan ja työasiainvaliokunnan täydennysvaaleja varten vaalisäännön 7 ja 19 §:n mukaisesti jätetyissä ehdokaslistoissa, jotka puhemies on tänään tarkastanut ja hyväksynyt, on valiokuntien jäseniksi ja varajäseniksi ehdotettu valittaviksi yhtä monta kuin vaaleissa on valittavia, totean vaalisäännön 10 §:n nojalla, että vaalit ovat yksimieliset ja että valituiksi ovat tulleet ehdokaslistojen mukaisesti

lakivaliokunnan jäseneksi ed. Jääskeläinen ja työasiainvaliokunnan varajäseneksi ed. Pehkonen.

Asia on loppuun käsitelty.

2) Kansaneläkelaitoksen valtuutettujen täydennysvaali

Puhemies: Päiväjärjestyksen 2) asiana on Kansaneläkelaitoksen valtuutettujen täydennysvaali.

Kun täydennysvaalia varten vaalisäännön 7 ja 19 §:n mukaisesti jätetyissä ehdokaslistassa, jonka puhemies on tänään tarkastanut ja hyväksynyt, on Kansaneläkelaitoksen valtuutettujen toiseksi varamieheksi ehdotettu valittavaksi yhtä monta kuin vaalissa on valittavia, totean vaalisäännön 10 §:n nojalla, että vaali on yksimielinen ja että Kansaneläkelaitoksen valtuutettujen toiseksi varamieheksi on tullut valituksi ehdokaslistan mukaisesti johtava hoitaja Lea Hiltunen.

Asia on loppuun käsitelty.

3) Hallituksen esitys laiksi sairausvakuutuslain muuttamisesta

Toinen käsittely

Hallituksen esitys 23/1996 vp

Sosiaali- ja terveysvaliokunnan mietintö 7/1996 vp

Lakialoite 13/1996 vp

Puhemies: Käsittelyn pohjana on sosiaali- ja terveysvaliokunnan mietintö n:o 7. Ensin sallitaan asiasta yleiskeskustelu, sen jälkeen ryhdytään lakiehdotusten yksityiskohtaiseen käsittelyyn.

Yleiskeskustelu:

Ed. Huhtanen: Arvoisa puhemies! Kävimme eilen tästä asiasta varsin perusteellisen ja laajan keskustelun, mutta on varmaan syytä tälle suuremmalle joukolla kertoa, mistä tämän lain kohdalla on oikein kyse.

Hallituksen politiikkahan on ollut nimenomaan sosiaalipolitiikan suhteen hyvin kahtiajakavaa. On tehty päätöksiä, joilla syrjäytyneiden joukko on hyvin nopeasti kasvanut. On tehty päätöksiä, joilla tulonsiirtojen varassa olevien kansalaisten toimeentulo on vaikeutunut, ja toisaalta on tehty päätöksiä, joilla kovinkaan pal-

jon muutoksia ei ole tapahtunut erityisesti hyvätuloisten ja hyvien etuuksien varassa oleville.

Viime vuodenvaihteen merkittäviä päätöksiä oli se, että luovuttiin pitkästä perinteestä kansalaisille tarkoitettusta sairauspäivärahaturvasta luopumisen muodossa. Tulottomille ja aivan pienituloisille kävi niin, että sairauden heitä kohdattaessa päiväraha hävisi kokonaan ja pienituloisten kohdalla sairauspäiväraha pieni.

Jo tässä yhteydessä keskustan eduskuntaryhmä ilmoitti, että se ei voi hyväksyä tällaista menettelyä, mutta eduskunnan enemmistö kuitenkin toteutti tämän kielteisen uudistuksen. Haluan kiinnittää tässä yhteydessä huomiota siihen, että perustuslakivaliokunta selvitellessään lakimuutoksen edellytyksiä totesi, että erityisesti niissä tilanteissa, joissa sairaus jatkuu, käytäntö on väärä, perusoikeuksien vastainen. Sen vuoksi eduskuntakäsittelyssä muutettiin hallituksen esitystä siten, että oli mahdollista saada tarveharkintaista sairauspäivärahaa silloin, kun tuloja ei ollut tai ne olivat hyvin pienet.

Tämä johti käytäntöihin, joissa kansalaisille maksettiin varsin pieniä päivärahasummia. Nyt hallitus huomattuaan tämän väärän suuntaisen päätöksen lähti tielle, joka johtaa entistä suurempiin ongelmiin. Se on päättänyt, että lopetetaan nämä pienet korvaukset kokonaan, niin vältytään etuuksien maksuavalta.

Keskustan sosiaali- ja terveystieteiden valiokuntaryhmä halusi valiokuntakäsittelyn yhteydessä selvittää, onko tämä perusoikeuksien mukaista käytäntöä, ja edellytimme, että asia viedään lausunnolle perustuslakivaliokuntaan. Tässähän käy nyt niin, että ne pienet etuudet, jotka ovat alle 2,40 markkaa, vai oliko se 2,60 markkaa, häviävät kokonaan eli 100-prosenttisesti. Tähänastinen käytäntö on kuitenkin ollut se, että on jo 30 prosentin leikkaukset nähty mahdottomiksi perusoikeuksien kannalta. Valiokunnan enemmistö ei äänestystuloksen myötä halunnut tätä tarkastelua, ja olemme nyt tässä tilanteessa, kuin olemme.

Olen kuitenkin tehnyt rinnakkaislakialoitteen, jossa toinen, nyt käytössä oleva vaihtoehto tarkoittaisi sitä, että palaamme entiseen järjestelmään eli palautamme minimipäivärahan, jolloin jokainen suomalainen sairauden häntä kohdattaessa on turvan piirissä ja saa vähintään 63 markan päivärahan. Tämä mielestäni sopii erinomaisesti tähän tilanteeseen. Meillä on edelleenkin tuhansia, ehkä kymmeniätuhansia, ihmisiä, jotka ovat näiden etuuksien tarpeessa, niistä riippuvaisia. Siinä tapauksessa, että he eivät niitä saa,

he joutuvat menemään kuntien sosiaalitoimistoon hakemaan etuutensa sieltä. Ihmisiä näin ollen nöyrytetään ja luukutetaan ensisijaisen toimeentuloturvan puuttumisen takia.

Arvoisa puhemies! Lain yksityiskohtaisessa käsittelyssä teen muutosesityksiä sopiviin kohtiin.

Ed. H y s s ä l ä : Arvoisa rouva puhemies! Kävimme todellakin eilen täällä mielestäni ihan hyvääkin debattia sairausvakuutusjärjestelmästä ja sen takaamasta turvasta vähäosaisille ihmisille. Meillähän on ollut sairausvakuutusjärjestelmä voimassa vuodesta 64 lähtien, ja se on ollut koko kansan kattava vakuutusjärjestelmä. Tämän hallituksen aikana sitä on alettu purkaa. Ensin poistettiin vähimmäispäiväraha, ja nyt sitten, kuten tässä hallituksen esityksessä on, poistetaan harkinnanvaraiset pienet maksut kokonaan. Tästä järjestelmästä ollaan nyt selvästi tekemässä hyvin toimeentulevien, palkkatyössä olevien ihmisten turva.

Sosiaaliturvan purkaminen on mielestäni tällä tavoin toteutettuna hyvin suunnittelematonta ja vähintäänkin epäjohdonmukaista, kun otetaan pala sieltä ja toinen täältä eikä ajatella, mihin nämä toimenpiteet vaikuttavat kokonaisuutena, eikä ole vaivauduttu miettimään kokonaisvaltaista rakenteellista yhteisvastaustalouden uudistamista, jossa otettaisiin huomioon kaikki ihmiset, niin hyvin kuin huonosti toimeentulevatkin. Tällainen suunnittelematon purkaminen saattaa johtaa ennen pitkää koko sosiaaliturvajärjestelmän hallitsemattomaan romahtamiseen.

Tässähän on nyt kysymyksessä sairauden aikainen välttämätön toimeentuloturva, kuten ed. Huuhtanen täällä totesi. Sitä ollaan leikkaamassa sillä perusteella, että sillä ei ole merkitystä henkilön toimeentulolle. Esityksen säätämistä perustellaan sillä, että hyvin pienten päivärahajen maksaminen ei ole vakuutetun eikä korvausjärjestelmän kannalta tarkoituksenmukaista ja tämä muutos olisi hallinnollisista syistä välttämätön.

Mielestäni asia ei ole näin, vaan hallituksen esitys on epätarkoituksenmukainen ja hallinnollisesti tarpeeton. Sillä ei saavuteta juuri lainkaan hallinnollisia säästöjä, ja se asettaa, kuten täällä todettiin eilen monia kertoja, kansalaiset hyvin epätasa-arvoiseen asemaan aivan tarpeettomasti, koska siinä leikataan kohtuuttomasti niiden henkilöiden sairauden ajan toimeentuloturva, joiden sairauden ajan toimeentulo jo muutoinkin

on säästölakien johdosta heikennetty olemattomaksi.

Esityksessähän väitetään, että kyse on päivärahan määrän muodollisesta rajoittamisesta. Näin ei asia ole, sillä hallinnollinen säästö, joka on yksi perustelujen pääargumentti, on noin 11 500 markkaa vuodessa ja päivärahamenoissa säästetään noin miljoona markkaa vuodessa. Tämä on aika selkeästi mielestäni ihmisten perusturvaa ja siihen olisi pitänyt saada perustuslain säätämisyjärjestys tai peräti hylätä esitys hallitusmuodon 15 a §:n vastaisena.

Vuoden 96 alusta lähtien sairausvakuutusjärjestelmässä on ollut kaksi eri perustein muodostuvaa sairauspäivärahaa. Toinen on ns. tavallinen ansiotulon, palkan, perusteella määräytyvä päiväraha ja toinen edellä mainittu välttämättömän toimeentuloturvan takaava tarveharkintainen päiväraha.

Nyt tämä leikkaus, jota tänään täällä käsitellään, koskee alle 60 markkaa kuukaudessa olevia tarveharkintaisia päivärahoja. Niitä siis leikataan eikä makseta, ja päätös tulee koskemaan vain tarveharkintaista päivärahaa, kun taas ns. tavallista päivärahaa tullaan maksamaan, vaikka maksuerä jäisikin alle 60 markan kuukaudessa. Eli maksuun pannaan siis yhä päiväraha, jonka määrä voi olla vaikka 5 penniä päivässä, kun taas tarveharkintaissa päivärahassa alin päivittäinen päiväraha, joka maksetaan, on 2,40 markkaa. Näin ihmiset saatetaan mielestäni perusteetomasti eriarvoiseen asemaan johtuen siitä, kumpaan järjestelmään he kuuluvat. Toisessa järjestelmässä on nimenomaan kyse varmastikin kaikkein huonotuloisimmista ihmisistä ja heidän perustoimeentuloturvaan.

Arvoisa puhemies! Keskustan eduskuntaryhmä tulee todellakin vastustamaan tätä kolmannessa käsittelyssä. Emme voi hyväksyä tätä hallituksen esitystä.

Ed. T e n n i l ä : Rouva puhemies! Ed. Hyssälän kanssa olen samaa mieltä, mutta olen kyllä myös eri mieltä. En lainkaan kritisoi hänen arvioitua siitä, että nyt ollaan perusturvaa ajamaan alas. Näin tehdään. Mutta sitä kyllä ihmettelen, että ed. Hyssälä on näkemässä asian niin, että homma olisi jotenkin suunnittelema- ton.

Päinvastoin tässä on hyvin selkeä valtiovarainministeriön kivisydämisten kaadereitten suunnitelma ajaa perusturva alas. Tämähän on ollut pitkä linja, jota nyt on lähdetty viemään käytäntöön. Eihän tässä ole mitään uutta. Vuosikymme-

niä on jahnattu ja tapeltu asiasta, ja nyt tämä lähti menemään. Tulottomilta poistettiin sairauspäiväraha, ja se on raju ratkaisu, koska sillä tavalla kaiken kattava perusturva Suomessa ensimmäistä kertaa meni rikki. Tämä on tietysti aikamoinen paradoksi, kun ajattelee, minkälaisin voimin se toteutettiin ja kun muistaa sen myös, miten perusturva tähän maahan on tapeltu.

Perusturva on sitä, että kaikki saavat korvausta, jos sattuu sairaus, invalideetti, työttömyys tai jokin muu ongelma. Nyt sairauspäivärahan osalta tämä periaate rikottiin, kun tulottomat eivät sitä saa. Nyt viedään vielä pienituloisimpienkin päiväraha pois ja perustelu on, että se on liian pieni. Kun näin jatketaan, koko perusturva voidaan ajan kanssa lakkauttaa. Ensin se jyrsitään niin huonoksi, että sitten voidaan perustella, että sillä ei ole enää merkitystä. Lopetetaan koko homma, koska jo sen hakeminen postista tulee kalliimmaksi kuin se, mitä sieltä saa.

Näin voidaan koko homma hoitaa, jos se ker- ran on päätetty hoitaa ja siihen alistutaan. Minusta jossakin vaiheessa eduskunnassa pitää miettiä tarkkaan, mitä perusturva on. Se on sitä, että kaikki saavat edun silloin kun tarvitsevat.

Edustajat Rimmi ja Juhantalo merkitään län- nä oleviksi.

Ed. M a n n i n e n : Arvoisa puhemies! Saira- usvakuutuslain muutos todella jatkaa hallituk- sen mielestäni johdonmukaista linjaa, jolla pyri- tään jakamaan kansalaisia kahteen luokkaan, niihin joilla on työtä ja jotka nauttivat myös sosiaaliturvaa, ja niihin joilla ei ole työtä eikä toimeentuloa ja jotka joutuvat oman toimeentu- lonsa hakemaan kuntien sosiaalitoimistoista.

Tällaista yleisen sosiaaliturvan romuttamis- linjaa ei voida pitää hyväksyttävänä. Olisi kuvi- tellut, että hallitus olisi mieluummin tässä yhtey- dessä esittänyt korjauksia moniin muihin sai- rausvakuutuslain epäkohtiin, kuten siihen, että kun työtön pääsee työhön ja suhteellisen lyhyen jakson jälkeen joutuu sairaslomalle, hän jää ny- kyisen sairausvakuutuslain puitteissa väliinpu- toajaksi.

Tämän tyyppisiin asioihin pitäisi kiinnittää huomiota eikä pyrkiä kaikin tavoin heikentä- mään entisestäänkin kaikkein vaikeimmassa ase- massa olevien kansalaisten asemaa. Ihmetyttää, miten vasemmistoliitto ja yleensä vasemmisto voi olla tällaisen politiikan takana.

Ed. R ä s ä n e n : Arvoisa rouva puhemies! Eilen todellakin kävimme aika perusteellista keskustelua tästä aiheesta eikä esitykselle kovin paljon puolustajia silloin löytynyt eikä taida löytyä tänäänkään.

Mielestäni hallituksen esitys on ennen kaikkea osoitus siitä, että taannoinen vähimmäispäivärahan poisto ja siirtyminen tarveharkintaiseen sairauspäivärahaajärjestelmään oli virhe. Pienituloisten ihmisten alle 2,40 markan suuruiset päivärahat herättävät etuuden saajissa suurta ihmetystä ja vihastuneita reaktioita. Tällaisten reaktioiden esiintymisen olisi pitänyt johtaa vakavaan asian uudelleentutkimiseen ja riittävän vähimmäispäivärahan palauttamiseen. Tämän vuoksi kannatan ed. Huuhtasen lakialoitetta, joka on hyvä malli tähän suuntaan.

Sairauspäivärahan leikkaus olisi yhtä hyvin voitu toteuttaa aivan saman suuruisena muutokin kuin leikkaamalla vain kaikkein pienimpiä etuuksia, jotka valtaosin kohdistuvat kaikkein heikoimmassa asemassa oleviin kansalaisiin, eivät suinkaan niihin varakkaisiin kotirouviin, joista aikoinaan paljon keskusteltiin.

Itselleni ei olisi tullut mieleenkään etukäteen, kun puhuttiin tarpeesta myös leikata sairauspäivärahasta, sitä mahdollisuutta, että vähimmäispäiväraha poistettaisiin tai vaadittaisiin kahden kuukauden sairastamisia omaan piikkiin, jotta voitaisiin säilyttää ennallaan suuret, esimerkiksi 300 markan, sairauspäivärahat.

Ed. S k i n n a r i : Arvoisa puhemies! Ensimmäkin on syytä todeta tavallaan itsestäänselvyys, että sairausvakuutuksen rahat kerätään palkkatyön pohjalta eli sekä työnantaja sekä vakuutettu maksavat osana palkkaa sairausvakuutusmaksuja. Jos nämä eivät riitä, valtion budjetista ohjataan Kansaneläkelaitokselle tarvittava osa.

Edellisen hallituksen aikana, kun purkamista aloitettiin, silmätikkuna erityisesti oli palkansaajan sairausvakuutuspäiväraha ja sitä leikattiin. Viime joulukuussa hyväksytyyn sairausvakuutuslain muutoksen tavoitteena oli se, että menetetty tulo korvataan. Jos ei ole tuloja, ei ryhdytä sairausvakuutuksesta sairauden tai synnytyksen perusteella maksamaan tuloja. Jos sitten on tarvetta, se tulee tarveharkinnan mukaan, koska jokuhan tämän aina maksaa ja yleensä se on palkansaaja, joka aamulla tai koska tahansa lähtee töihin ja joka veroina tai maksuina tämän maksaa. Nyt kun on 300 000 ihmistä enemmän kotona odottamassa, että rahaa pitäisi jostain lähettää, ja 300 000 maksamassa entistä vähemmän vero-

ja, niin tässäkin on tilanne, että tarveharkinta on ollut pakko ottaa mukaan.

Mitä tulee perustuslakivaliokunnan lausuntoon, keskusteltiin erityisesti sen pitkäaikaisen sihteerin kanssa siitä, onko tässä jotakin sellaista, mikä perustuslakivaliokunta ei olisi lausuntoa antaessaan viime vuoden lopulla ottanut huomioon. Mitään sellaista utta tässä ei ole. Sen vuoksi valiokunnan enemmistö katsoi, että mitään lausuntoa perustuslakivaliokunnalta tässä vaiheessa ei tarvita.

Saattaa olla, että tässä lainsäädännössä, kun se on nyt pitemmän aikaa voimassa, on ongelmia, kuten monissa muissakin laeissa, mutta sen takiahan eduskunta on, että parhaimmassa tapauksessa neljässä päivässä jonkin lain ja epäkohdan muuttaa.

Ed. K u o p p a : Arvoisa puhemies! Ensimmäkin haluan todeta ed. Skinnerille, että tässä laissa on ongelmia ja ne olisi tullut muuttaa. Niistä osa oli jo keskustelussa sosiaali- ja terveysvaliokunnassa, mutta niitä ei haluttu lähteä muuttamaan ja korjaamaan, vaan laki haluttiin viedä nopeasti läpi.

Tässähän tapahtuu hyvinkin räikeästi se, että pienituloiset tai tulottomat ihmiset menettävät viimeisenkin, harkinnanvaraisenkin päivärahan. Sen sijaan jos suurituloiset ihmiset, jotka ovat saaneet palkankorotukset ja muut, sairastuvat, niin itse asiassa heidän sairauspäivärahan ko-koaa. Tässä tapahtuu todella selvästi se, että hyvätuloisille annetaan lisää sairauspäivärahaa ja kaikkein pienituloisimmilta tai tulottomilta otetaan ne muutamat kymmenetkin pennit pois. Tämän hallituksen linja todella pelkistettynä tulee tässä sairauspäiväraha-asiassa esille.

Ed. K e m p p a i n e n : Arvoisa puhemies! Eihän tietysti tässä lakimuutoksessa suurta vääryyttä tehdä, vaan sehän tapahtui jo budjetin käsittelyn yhteydessä. Tässähän paremminkin siivotaan sen vääryyden jälkiä, kun tehtiin päiväraha harkinnanvaraiseksi. Jotta kansalaisten ärtisyys pysyisi pienenä, heille tällaisia alle kahden markan sairausvakuutuskorvauksia ei tilitettäisi.

Oikeastaan pyysin puheenvuoron ed. Skinnerin puheenvuoron takia, kun hän sanoi, että nimenomaan edellisen hallituskauden aikana palkansaajia olisi rokotettu ja tämä olisi hänen käsitöksensä mukaan palkansaajien sairausvakuutusjärjestelmä. Siinä se virhe onkin. Tämä on ollut koko kansan kansanvakuutusjärjestelmä eli kaikki ovat olleet sairauden varalta vakuutettu-

ja. Tämän jälkeen tämä ei enää ole sitä. Kun budjetin yhteydessä tehtiin leikkaus, kaikki kansalaiset eivät ole enää vakuutettuja. Toistan vielä: Nämä pienet markat siivotaan pois, jotta ärjisyys olisi pienempi ja suhtautuminen parempi.

Ed. Saari merkitään läsnä olevaksi.

Ed. Aittoniemi: Rouva puhemies! Ed. Kemppainen meni mielestäni varsinaisesti asian sydämeen tässä sikäli, että ei tämä asia, jota nyt käsitellään, alle 2,40 markan suoritusten maksamisesta luopuminen, ole kovin suuri asia, mutta tämä nosti uudelleen esille sen vääryyden, joka tapahtui viime joulukuussa, kun vailla palkkatuloja olevien henkilöiden sairauspäiväraha poistettiin. Tätä keskusta tässä yhteydessä pyrkii jälleen saattamaan ajan tasalle.

Silloin sairauspäivärahan lopettamista perusteltiin monella tavalla. Ed. Zyskowitz oli sitä mieltä, että tämä on menetetyn palkkatulon korvausta ja jos palkkatuloa ei ole ollut, sitä ei myöskään makseta. Yleisesti salissa kuitenkin todettiin, että päiväraha on tietyllä tavalla sairastavan, vailla palkkatulojakin olevan henkilön työpanoksen menetystä ja ylimääräisiä menojaakin korvaava asia. Käsitykseni mukaan silloin päätettiin salissa aika pitkälti tälle kannalle, joka oli erilainen kuin ed. Zyskowitzin näkemys, vaikkakin tämä surkea päätös hallituksen rivien mukaisesti murjottiin lävitse.

Huvittavinta eilisessä keskustelussa, vai oliko se toissapäivänä — ed. Tiusasesta ei nyt pitäisi pahaa puhua, kun hän ei ole paikalla — oli se, kun ed. Tiusanen ehdotti, että asiasta tehtäisiin iloinen asia yhteiskunnassa ja yritettäisiin markkinoida sairauspäivärahan poistaminen iloisena asiana yhteiskuntaan. Näin näytettäisiin, että suomalainen taivaanranta on jatkossa kirkaampi. Sitä en ymmärrä, mutta ed. Tiusanen ei ole nyt paikalla eikä pääse tätä iloista asiaansa uudestaan esittämään, joten olkoon nyt sinänsä.

Ed. Alho merkitään läsnä olevaksi.

Ed. Hysäjä: Arvoisa rouva puhemies! Olisin todennut ed. Skinnerille, kun hän käytti puheenvuoron, jossa totesi — ymmärsin niin — että hän oli keskustellut eduskunnan perustuslakivaliokunnan sihteerin kanssa, joka oli ollut sitä

mieltä, että tämä ei ole hallitusmuodon vastainen, että tämä ei kuulosta kovin demokraattiselta, jos valiokuntien sihteerit voivat tehdä päätöksiä. Mielestäni tämä on valiokunnan asia ja sillä tavalla demokratia toteutuu. Valiokunnan tehtävä on ottaa kantaa siihen eikä sihteerien.

Ed. Alaranta: Arvoisa puhemies! Eduskunnan pöytäkirjat kertovat, että keskustelu, jota parhaillaan käydään, on erittäin vanhaa. Jo 20-luvulla tässä salissa poliittiset ryhmät kiistelivät siitä, pitäisikö tulottomille maksaa sairausvakuutuksen päivärahaa. Eli ei ole mitään uutta auringon alla.

Pyysin puheenvuoron varsinaisesti valiokunnan puheentohtajan ed. Skinnerin puheenvuoron johdosta korostaakseni sitä, että mikäli eduskunta voisi palata ed. Huuhtasen nimellä jätetyn aloitteen mukaisesti ennen viime joulun alla tehtyä päätöstä vallinneeseen käytäntöön, me voisimme esimerkiksi antaa äitienpäivälahjan nyt äitienpäivän lähestyessä. Nimittäin maassamme on tuhansia sellaisia äitejä, jotka ovat saaneet kehitysvammaisen lapsen ja ovat sen takia joutuneet jäämään pois ansiotyöstä, mihin ed. Skinneri viittasi, mutta tekevät yhteiskunnalle erittäin arvokkaan palvelun hoitamalla lapsensa itse eivätkä viemällä häntä laitoshoitoon.

Olemme tehneet heille sellaisen palveluksen, että olemme poistaneet heiltä sairauspäivärahan ja myös oikeuden erityishoitorahaan. Käsitteilyssä olevassa lakiesityksessä poistetaan erityishoitorahan odotusaika, mikä on hyvä asia, mutta koska se on sidottu sairausvakuutuksen päivärahaan, niin ellei ole oikeutta päivärahaan, ei ole oikeutta myöskään erityishoitorahaan. Halusin tämän kirjata tässä siksi, että voisimme näissä ajatuksissa lähestyä äitienpäivää.

Ed. Tiusanen: Arvoisa puhemies! Tänäkin oli varsin merkittävä seminaari auditoriossa, jossa myös molemmat sosiaali- ja terveystoimisterimme olivat. Myös jotkut kansanedustajat kävivät siellä, muun muassa ed. Huuhtanen.

En ollut juuri paikalla, mutta kuulin ed. Aittoniemen puhuneen iloisuudesta. Täsmennän vain — ettei jää väärää todistusta — että asiattomia väitteitä, joihin viittasin eilisessä keskustelussa, se oli MS-tautiin käytettävien lääkkeiden kohdalla, ei tule esiintuoda ja siten aiheuttaa painetta ihmisille. Meidän pitää tietysti aina ikävistä asioista puhua niiden oikeilla nimillä, hyvistä asioista niiden oikeilla nimillä, mutta mihinkään vääristelyyn ei ole aihetta.

Ed. **Vehkaja**: Arvoisa puhemies! Minä hämmästyin vähän ed. Alarannan puheenvuoroa, koska se, että nyt poistetaan sairauspäivärahan maksatus teknisistä syistä, ei vie tietenkään henkilöä siihen kategoriaan, ettei hänellä olisi oikeutta sairauspäivärahaan. Eli silloin kun on oikeus sairauspäivärahaan, vaikka markkamäärää ei maksettaisikaan, oikeus erityishoitorahaan säilyy. Tämän halusin oikaista.

Ed. **Aittoniemi**: Rouva puhemies! Kun ajattelee sitä, miten vasemmistoliitto näihin asioihin suhtautui vielä pari vuotta sitten, ja kun ajattelee, miten ed. Tiusanen parin päivän aikana on tämän asian kääntänyt, niin takinkääntö vasemmistoliitossa on vähintään 3,5 voltia kierteellä. Ed. Tiusanen vaatii nyt, että pitäisi asioita katsella iloisesti, kun hän eilen puhui jostakin interferonilääkkeestä, joka ei liittynyt tähän keskusteluun ollenkaan. Ed. Tiusanen, te selkeästi esitte, että kaikki synkätkin asiat, mitä olette suomalaisen yhteiskuntaan ollut toista vuotta ajamassa menestyksellisesti täysin vastoin vasemmistolaisia periaatteita, pitäisi markkinoida kärsiville ihmisille iloisina asioina. Heidän pitäisi iloita niistä asioista, mitä köyhän kansan ainakin nimellinen puolustaja vasemmistoliitto on runsaan vuoden aikana tässä yhteiskunnassa saanut aikaan. Tästä on kysymys, lääkäri ja ed. Tiusanen, eikä mistään interferonilääkkeen tekemisestä iloiseksi asiaksi. Kysymys oli nimenomaan tästä asiasta silloin. Jos vielä lisäätte selityksiä, takinkääntö on 4,5 voltia kierteellä.

Ed. **Alaranta**: Arvoisa puhemies! Ed. Vehkajan puheenvuoron johdosta totean, että minä puhuin siitä ajasta, jota elettiin ennen tätä budjettivuotta, eli siitä tilanteesta, jossa eduskunta muutti sairausvakuutuksen päivärahalakia sillä tavalla, että tulottomat eivät voi sitä saada. Ne äidit, jotka silloin menettivät oikeuden päivärahaan, menettivät myös oikeuden erityishoitorahaan. Tämä laki, jota nyt käsitellään, ei tätä tilannetta enää muuta.

Ed. **Skinnari**: Arvoisa puhemies! Haluamatta jatkaa keskustelua sen pidempään totean erityisesti ed. Kempin puheenvuoron johdosta sen, että tokihan tämä on edelleen koko kansan sosiaalivakuutusjärjestelmä, mutta siihen tulee tarveharkinta sen takia, että nyt on jonkinlainen rahapula. Palkansaajan työn pohjalta kerättävästä sairausvakuutusmaksus-

ta, maksaa sen työnantaja tai vakuutettu itse, tai verotuloista, joista erittäin merkittävä osa kertyy palkkatuloista, ei rahoja kaikille riitä, kuten ennen riitti. Näitä ihmisiä, jotka kotona odottavat, että rahaa lähetetään, on yli 300 000 enemmän kuin silloin, kun Ahon hallitus aloitti. Siinä samassa tilanteessa tekin olitte ja olemme mekin. Mutta edelleen Suomessa sosiaaliturvaa jaetaan noin 200 miljardin markan edestä. Eli summa on sama, mutta jakaja on suurentunut yli 300 000:lla. Tässä on se ongelma. Kun tällainen ongelma on, niin tässä tilanteessa pitää katsoa, että raha ohjautuu sille, joka sitä tarvitsee.

Ed. **Kemppainen**: Arvoisa puhemies! Todella, kuka tarvitsee? Kun otetaan ihmiseltä, jolle sairastamisesta syntyy kuluja, alle 60 markan sairauspäiväraha tarveharkintaiseksi ja jopa viimeiset 2,40 markkaa kokonaan pois, niin onko se tarveharkinnan mukaista? Ei ainakaan minun mielestäni, koska ei tässä sen enempää kuin Lipposen hallituksen esityksessä budjettiriihen yhteydessä ollenkaan katsottu tarveharkintaa suurissa sairauspäivärahoissa. Ahon hallituksen säästäminen sairauspäivärahoista tapahtui nimenomaan kautta sairauspäivärahalinjan. Se oli minun mielestäni oikeudenmukaista, säilytti kansanvakuutuksen luonteen eli sen, että jokainen on vakuutettu, vaikka ei olisi tulojakaan, koska sairaudesta syntyy menoja.

Eivätkä, ed. Skinnari, palkansaajat suinkaan yksin maksa sairausvakuutusta, vaikka se olisi palkkaan sidottu. (Eduskunnasta: Työnantajat!) Sitä maksavat työnantajat, sitä maksaa koko kansantalous. — Kun 200 miljardia edelleen maksetaan sosiaaliturvan menoja, on kyllä aika- moista oikeudenmukaisuutta sosialidemokraateilta, että nimenomaan pienimmistä korvauksista otetaan. Eikö tämäkin vaatisi sitä, että kun kerran ei ole varaa, niin otettaisiin isommista tuloista eikä pienistä?

Ed. **Maninen**: Arvoisa puhemies! Haluan ensinnä oikaista ed. Skinnarin ensimmäisessä puheenvuorossa tulleen ilmeisen lipsahduksen, kun hän sanoi, että jos ei ole ollut tuloja, ei makseta sairauden eikä synnytyksen aikana korvausta. Onneksi vielä synnytyksen aikana maksetaan, mutta ehkä tämä oli vihje siitä, että hallitus aikoo senkin viedä pois.

Mitä tulee toisessa puheenvuorossa esitettyyn käsitykseen siitä, että kun on maksanut, niin sitten saa, tämä ei pitkällä juoksulla pidä

välttämättä ollenkaan paikkaansa. Voi olla henkilö, joka on maksanut sairausvakuutusmaksua 30 vuotta, mutta jos hän nyt on ollut kaksi kolme vuotta poissa työelämästä eikä hänellä ole verotettavia tuloja, hän ei saa penninkään korvausta. Voi sanoa, että hän on maksanut 30 vuotta turhaan. Eli todellinen maksuun perustuva järjestelmä ei tämäkään ole. Mielestäni se yleinen sairausvakuutusjärjestelmä, jossa on selkeä minimipäiväraha, on ainoa oikea ja kuuluu suomalaisen sosiaaliturvan perinteeseen, jossa pidetään kaikista kansalaisista tasapuolisesti huolta.

Ed. L i n d q v i s t : Arvoisa puhemies! En voi kuin ihmetellä ed. Skinnarin kovaa linjaa, mitä hän edustaa sairausvakuutuksen uudelleenjärjestelyssä. Jos ajatellaan kotona tehtävän työn arvoa, niin sillä on paitsi humanitaarinen arvo aina perheelle, myös valtava taloudellinen merkitys, ja tulee säästöä yhteiskunnalle, ja sitten näitä henkilöitä, jotka kotona tekevät työtä, hoitavat vammaista, vanhusta tai lapsia, rangaistaan sillä, että heillä ei ole tätä turvaa, ja koko ajan kavennetaan kaikkia mahdollisuuksia heidän jokapäiväisen elämänsä järjestämisessä. Ihmettelen tätä perustelua, mitä hän täällä esittää.

Ed. V e h k a o j a : Arvoisa puhemies! Kyllä minun on vieläkin ilman inttämisen tarkoitusta palattava ed. Alarannan puheenvuoroihin erityishoitorahasta. Hänellä on tästä asiasta nyt väärinkäsitys. Se, että 23 e§ rinnastaa erityishoitorahan sairauspäivärahaan, johtuu ainoastaan siitä, että niitäkin erityishoitorahan saajia on, joilla on suurempi omasta työstä laskettu päivärahan määrä kuin 60 markkaa. Lakipykälän viimeinen lause viittaa siihen universaaliin oikeuteen, joka jokaisella, jolla on alle 16-vuotias lapsi, on erityishoitorahaan silloin, kun on kyseessä lapsen pitkäaikainen tai vaativa sairaus.

Ed. A l a - N i s s i l ä : Arvoisa puhemies! Ed. Skinnarin puheenvuoron johdosta voi todeta, että sosiaaliturvamaksu on veroluonteinen maksu. Se on käytännössä vero, ja sen on perustuslakivaliokuntakin todennut. Tässä on se ongelma, että palkansaaajilla, joilla on siis palkkatuloja, on erittäin vahva etujärjestö, niin kuin tiedämme. Sille annetaan miljardin verotuki jäsenmaksun vähennyskelpoisuuden kautta. Sen sijaan sairaila tulottomilla ihmisillä ei ole mitään omaa etujärjestöä; ainakaan millään tavalla yhteiskunta ei

tue. Vaikka kuuluisi johonkin sairaiden etuja puolustavaan järjestöön, sille ei mitään tukea anneta. Yhteiskunta on leikannut myös sairauskuluvähennyksen verotuksesta pois. Monella tavalla nyt toimitaan niin, että niiden etua ajetaan, joilla on vahvat etujärjestöt. Sen sijaan tulottomien ihmisten tilanne käy varsin hankalaksi ja epäoikeudenmukaiseksi. Tätä ei voi todellakaan pitää hyväksyttävänä linjana, eikä tällainen ole muuten työväenliikkeen parhaiden periaatteiden mukaista toimintaa.

Ed. A l a r a n t a : Arvoisa puhemies! En halua enää pitkittää keskustelua, mutta joudun toteamaan ed. Vehkaojalle, että arvostan kyllä ed. Vehkaojan asiantuntemusta lakipykälästä, mutta itse tunnen tämän asian kymmenien perheiden käytännön elämästä ja tiedän, mistä puhun. Voimme varmaan jatkaa tätä 20-luvulla aloitettua keskustelua äitienpäivän jälkeenkin.

Ed. V e h k a o j a : Arvoisa puhemies! Mielellään koska tahansa, mutta ei virheellisiä käsitteitä pidä jättää ilmaan leijumaan. Sanon, että tämä pykälä on kunnossa. Jos sitten kentälle on lähdetty antamaan sellaisia tulkintoja, että tulottomat vanhemmat jäävät vaille erityispäivärahaa, niin kuin ed. Alaranta sanoi, ollaan aivan toisessa kysymyksessä. Sosiaali- ja terveysvaliokunnan kanta on tässä täysin yksiselitteinen. Olen valmis ottamaan tästä asiasta selvää ja toimimaan siihen suuntaan, että sosiaali- ja terveysvaliokunnan alkuperäinen tahto toteutuu. Erityispäiväraha haluttiin säilyttää nimenomaan omiin tuloihin katsomatta kaikilla, joilla on lapsi, jonka sairauden vuoksi edellytykset täytyvät.

Yleiskeskustelu julistetaan päättyneeksi.

Eduskunta ryhtyy hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen yksityiskohtaiseen käsitteilyyn.

16 §, jota ei ole mietinnössä

Keskustelu:

Ed. H u u h t a n e n : Arvoisa puhemies! Ehdotan, että lakiin sairausvakuutuslain muuttamisesta otettaisiin 16 § lakialoitteen n:o 13 mukaisesti. Käytännössä tämä tarkoittaa minimipäivärahan palauttamista viime vuoden lopun käytäntöön.

Ed. M a n n i n e n : Arvoisa puhemies! Kannatan ed. Huuhtasen ehdotusta.

Keskustelu julistetaan päättyneeksi.

P u h e m i e s : Keskustelussa on ed. Huuhtanen ed. Mannisen kannattamana ehdottanut, että 16 § hyväksyttäisiin lakialoitteen n:o 13 mukaisena.

Selonteko myönnetään oikeaksi.

Äänestys ja päätös:

Mietintö, jossa ei ole 16 §:ää, ”jaa”; ed. Huuhtasen ehdotus ”ei”.

P u h e m i e s : Äänestyksessä on annettu 106 jaa- ja 44 ei-ääntä; poissa 49. (Ään. 1)

Eduskunta on hyväksynyt mietinnön.

19, 22 ja 23 e § hyväksytään keskustelutta.

75 §

Keskustelu:

Ed. H u u h t a n e n : Arvoisa puhemies! Ehdotan, että pykälä poistetaan.

Ed. M a n n i n e n : Arvoisa puhemies! Kannatan ed. Huuhtasen ehdotusta.

Keskustelu julistetaan päättyneeksi.

P u h e m i e s : Keskustelussa on ed. Huuhtanen ed. Mannisen kannattamana ehdottanut, että pykälä poistettaisiin.

Selonteko myönnetään oikeaksi.

Äänestys ja päätös:

Mietintö ”jaa”, ed. Huuhtasen ehdotus ”ei”.

P u h e m i e s : Äänestyksessä on annettu 92 jaa- ja 42 ei-ääntä; poissa 65. (Ään. 2)

Eduskunta on hyväksynyt mietinnön.

76 §, voimaantulosäännös, johtolause ja nimi-ke hyväksytään keskustelutta.

Eduskunta yhtyy sosiaali- ja terveystieteiden ehdotukseen lakialoitteeseen sisältyvän lakiehdotuksen hylkäämisestä.

Lakiehdotusten toinen käsittely julistetaan päättyneeksi.

4) Hallituksen esitys laiksi eräiden kiinteistöjen luovuttamisesta Helsingin kaupungille

Toinen käsittely

Hallituksen esitys 19/1996 vp

Valtiovarainvaliokunnan mietintö 6/1996 vp

P u h e m i e s : Käsittelyn pohjana on valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 6. Ensin sallitaan yleiskeskustelu asiasta, sen jälkeen ryhdytään lakiehdotuksen yksityiskohtaiseen käsitteelyyn.

Yleiskeskustelu:

Ed. T y k k y l ä i n e n : Arvoisa puhemies! Eilen täällä käytiin kiinteistöjen luovuttamisesta keskustelua. Mielestäni kaikki asiat eivät tulleet aivan selviksi. Sen johdosta ajattelin valtiovarainvaliokunnan sivistys- ja tiedejaoston puheenjohtajana saada pöytäkirjaan tähän liittyvät epäselvyydet, joita ilmeni.

Helsingin kaupunginvaltuusto hyväksyi Viikin osayleiskaavan 17.5.1995 pidetyssä kokouksessa. Asiahan kuuluu nimenomaan Helsingin kaupunginvaltuustolle, sopimuksen teko valtion kanssa. Osayleiskaavan mukaan alueella olevien Helsingin yliopiston laitosten ympärille rakennetaan biotieteisiin keskittyvä tiedepuisto ja yliopistokaupunginosa. Tiedepuistoon liittyvälle Viikin uudelle asuinalueelle tulee asunnot noin 13 000 asukkaalle ja viereisiin kaupunginosaan liittyvää täydennysrakentamista noin 4 500 asukkaalle, eli uusien työpaikkojen määrä on noin 6 000; se on mielestäni merkittävä. Niistä puolet on arvioitu sijoittuvan tiedepuistoon Viikkiin. Osa alueesta jätetään virkistys- ja luonnonsuojelu- sekä vesialueiksi. Tästä käytiin eilen kiistaa, eli eiliset puheet eivät pidä paikkaansa, vaan nyt on turvattu tällä sopimuksella, että sinne jää myös luonnonsuojelu- ja vesialue.

Viikin — Vanhankaupunginlahden luonnonsuojelualueen säilymisen turvaaminen on ollut suunnittelun tärkeänä lähtökohtana. Alueelle on laadittu vuonna 1990 silloisen suunnitelman pohjalta ympäristövaikutusselvitys rakentamisalueiden rajauksiin. Rakentamista on siirretty

kauemmaksi luonnonsuojelualueesta — tämänkin oli eräs asia, jossa väitettiin, että näin ei olisi — siten että lähes kaikki uudet rakentamisalueet Viikintien eteläpuolelta on poistettu. Nykyistä luonnonsuojeluetta on esitetty laajennettavaksi ja siihen liittyvistä, linnuille tärkeistä peltoalueista on pääosa, noin 160 hehtaaria, säilytetty Yliopiston koetilan käytössä. Luonnonsuojelualan yhteyteen on jätetty laajat yhtenäiset virkistysalueet, eikä luonnonsuojelualan läheisyyteen ole kaavoitettu uusia ajoneuvoliikenteen katuja tai kevyen liikenteen yhteyksiä.

Viikin — Vanhankaupunginlahden luonnonsuojelualan koko on nykyisin noin 254 hehtaaria, josta Helsingin kaupunki omistaa 219 hehtaaria ja valtio 35 hehtaaria. Luonnonsuojeluetta on esitetty laajennettavaksi 13 hehtaarilla ympäristövaikutusselvityksessä linnuille tärkeäksi havaitulla Purolahden rantaniityllä ja 47 hehtaarilla vesialueilla.

Luonnonsuojelualue on osa yhtenäistä Keskuspuistoa, jonka laajuus on Viikin rakentamisen jälkekin noin 850 hehtaaria. Itäinen Keskuspuisto tarjoaa monipuolisia virkistysmahdollisuuksia ympäristönsä asukkaalle. Ihmisiä houkuttelevat virkistystoiminnot sijoitetaan kausaluonnonsuojelualueesta pohjoisten asuinkorttelien viereen. Luonnonsuojelualan läheisyyteen ei ole esitetty uusia kevyen liikenteen väyliä, kuten olen jo kerran todennut.

Helsingin kaupunki ja valtio ovat hyväksyneet kaupungin ympäristökeskuksen toimesta laaditun luonnonsuojelualan hoito- ja käyttösuunnitelman vuosille 1994—2003. Hoito- ja käyttösuunnitelmassa esitettyjen toimenpiteiden on katsottu 1) parantavan luonnonsuojelualueeseen liittyvää arvoa entisestään, 2) auttavan Viikin alueen virkistyskäytön ja luonnonsuojelun yhteensovittamista ja 3) tehostavan luonnonsuojelun tuntemusta.

Hoito- ja käyttösuunnitelman mukaan luonnonsuojelualan hoitoon ja kustannuksiin suunnataan 8 miljoonaa markkaa kymmenen vuoden aikana. Kunnostustyöt ovat alkaneet jo vuonna 1994.

Tiedepuiston toteutus on alkanut. Jo 1995 valmistuivat ensimmäiset Biokeskuksen rakennukset. Seuraavien hankkeiden ennakoitu valmistusaika on arvioitu vuodeksi 2000.

Viikin asuntorakentaminen aloitetaan Lato-kartanossa tänä vuonna, 1996. Totean edelleenkin, että kaupunginvaltuusto on hyväksynyt tämän aloitusalueen asemakaavan, joten asia en-

nen kaikkea on kuulunut Helsingin kaupunginvaltuustolle. Osittain se kuuluu tietenkin tässä yhteydessä merkittävästi eduskunnalle.

Arvoisa puhemies! Viitaten omiin perusteluihini totean, että asia on kunnossa ja järjestyksessä. Toivon, että lakiehdotus hyväksyttäisiin valtiokunnan esittämässä muodossa.

Ed. Jaakonsaari merkitään läsnä olevaksi.

Ed. Bryggare: Arvoisa puhemies! Eilen ed. Laakso ennen kaikkea heitti aika tumman pilven tämän asian ympärille sanoen, että Helsingin kaupunki olisi tuhoamassa hyvin merkittävää suojeluetta, kosteikkoa linnuille ja muillekin eläimille. Ed. Tykkyläinen todella loistavasti ilmaisi asian, miten se on. Helsingin kaupunki parantaa olosuhteita ja luo sinne myös samalla ihmisille loistavan asuin ympäristön. Näin ollen asia on erittäin hyvin kunnossa.

Ed. Kekkonen: Arvoisa rouva puhemies! Aika rientää niin kuin usein näin perjantaisin, siispä aivan lyhyesti.

Olen kovasti samaa mieltä kuin ed. Tykkyläinen oli äsken, mutta haluaisin lisätä yhden pienen, vähän periaatteellisuontaisen seikan tähän asiaan. Se seikka on se, että aivan maailman mitassakin on kovin harvinaista, että suuren pääkaupungin keskustassa on tämän kaltainen luonnonsuojelualue. Se on jotakuinkin ainutlaatuisia, niin kuin taisin sanoa, milteipä koko maailmassa ja Euroopassa kuitenkin. Toisin sanoen tämä on erittäin kannattava ja hyvä asia. Tässä mielessä lyhyesti vain haluan yhtyä siihen, mitä ed. Tykkyläinen ja myös ed. Bryggare ovat sanoet.

Yleiskeskustelu julistetaan päättyneeksi.

Yksityiskohtaisessa käsittelyssä hyväksytään keskustelutta 1 ja 2 §, johtolause ja nimike.

Lakiehdotuksen toinen käsittely julistetaan päättyneeksi.

Poistoja päiväjärjestyksestä

P u h e m i e s : Päiväjärjestyksestä poistetaan 5)—8) asia.

P u h e m i e s : Eduskunnan seuraava täysis-
tunto on ensi tiistaina kello 14.

Täysistunto lopetetaan kello 13.54.

Pöytäkirjan vakuudeksi:

Seppo Tiitinen
